U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci **žalobkyně: G. S.,** proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3,** vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 59 Az 164/2003, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2003 č. j. OAM-5964/VL-10-03-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 6. 2004 č. j. 59 Az 164/2003 – 22,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 1. 6. 2004 č. j. 59 Az 164/2003 – 22 zamítl žalobu podanou žalobkyní proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2003 č. j. OAM-5964/VL-10-03-2003, kterým byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů.

Proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Ostravě podala žalobkyně včas kasační stížnost, ve které zároveň požádala o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud žalobkyni zaslal na adresu jí uvedenou v kasační stížnosti formulář „vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech“ a vyzval ji, aby formulář řádně vyplněný a podepsaný zaslala soudu zpět ve lhůtě 10 dnů. Zásilka s předmětným formulářem byla žalobkyni řádně doručena ve smyslu § 46 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Z předloženého soudního spisu plyne, že žalobkyně zůstala ve věci nečinná, své majetkové poměry neosvědčila, proto krajský soud usnesením ze dne 6. 10. 2004 č. j. 59 Az 164/2003 - 34 žalobkyni zástupce za řad advokátu neustanovil.

Jelikož pro řízení o kasační stížnosti je zastoupení advokátem dle ustanovení § 105 s. ř. s. povinné, byla žalobkyně usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 11. 2004 č. j. 59 Az 164/2003 - 37 vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení

předložila soudu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti a doplnila, v jakém rozsahu rozsudek napadá a důvody kasační stížnosti dle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla též poučena, že nebudou-li doplněny důvody kasační stížnosti a rozsah napadení rozsudku, dále pak plná moc udělená advokátovi, a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude řízení o kasační stížnosti dle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto. Z předloženého soudního spisu vyplývá, že žalobkyni bylo předmětné usnesení krajského soudu řádně doručeno ve smyslu § 46 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s., přičemž ona na něj žádným způsobem nezareagovala.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost byla podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.), a byla podána včas (§ 129 odst. 3 poslední věta s. ř. s.). Kasační stížnost však neobsahovala zákonem požadované náležitosti, především údaj o tom, v jakém rozsahu je rozsudek krajského soudu napadán, a jaké jsou její důvody ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně také nebyla zastoupena advokátem, i když v řízení o kasační stížnosti je toto zastoupení za podmínek § 105 odst. 2 s. ř. s povinné.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele (v tomto případě žalobkyni) k opravě nebo odstranění vad podání (v tomto případě kasační stížnosti) a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Krajský soud v Ostravě ve smyslu § 37 odst. 5 a § 108 odst. 1 s. ř. s. žalobkyni řádně poučil a stanovil jí lhůtu k odstranění vad kasační stížnosti. Žalobkyně výzvu soudu v jím stanovené lhůtě nerespektovala, vady kasační stížnosti neodstranila.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť shledal takové její vady, že v řízení o kasační stížnosti není možno pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu